

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/42/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010345
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713010345.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Františka Moznera na verejnom zasadnutí konanom dňa 8.1.2015 v trestnej veci obžalovaného Q. B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného Q. B. proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 7.5.2014 sp. zn. 6T 94/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obž. Q. B., nar. X.X.XXXX v B. N. M., trvale bytom M.
B., C. č. XX, okr. W.

u z n á v a v i n n ý m , ž e

-dňa 31.12.2012 v čase okolo 23.50 hod. v obci M. B., na autobusovej zastávke na ul. C. pristúpil ku ml. F. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. B. XX, ktorého následne fyzicky napadol tým spôsobom, že ho udrel päšťou ruky jedenkrát do oblasti ľavého oka a následne mu svojou rukou chytil jeho pravú ruku v oblasti prstov a tú mu vykrútil, čím mu takto svojím konaním spôsobil zlomeninu v oblasti 5. záprstnej kosti pravej ruky s dobou liečenia od 01.01.2013 do 25.01.2013

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.,

Za t o m u u k l a d á

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2,4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 /osemnástich/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu podmienene o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 /dvadsiatichštyroch/ mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá povinnosť nahradiť poškodeným škodu, a to F. T., nar. XX.XX.XXXX v W., trv. bytom M. B. č. XX vo výške 471,60 € a Union zdravotnej poisťovni a.s., Bajkalská 29/A, Bratislava, IČO: 36 284 831 vo výške 71,90 €.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal prvostupňový súd obž. Q. B. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 31.12.2012 v čase okolo 23.50 hod. v obci M. B., na autobusovej zastávke na ul. C. pristúpil ku ml. F. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. B. XX, ktorého následne fyzicky napadol tým spôsobom, že ho udrel päšťou ruky jedenkrát do oblasti ľavého oka a následne mu svojou rukou chytil jeho pravú ruku v oblasti prstov a tú mu vykrútil, čím mu takto svojim konaním spôsobil zlomeninu v oblasti 5. záprstnej kosti pravej ruky s dobou liečenia od 1.1.2013 do 25.1.2013.

Za to mu podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods.2, 4 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na dva a pol roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným škodu a to F. T., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom M. B. č. XX vo výške 471,60 € a Union zdravotnej poisťovni a.s., Bajkalská 29/A, Bratislava, IČO: 36 284 831 vo výške 71,90 €.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal čo do výroku o vine a treste odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil tým, že sa trestného činu, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, nedopustil, svedkovia a poškodený menili výpovede, keď skutočnosti za akých malo dôjsť k ublíženiu na zdraví uvádzali inak ako pred vyšetrovateľom. Namietal, že bolo porušené právo na jeho obhajobu, keď viackrát žiadal o vypočutie svedkyne T., ktorá mala tvrdiť, že poškodený mal zranenie už niekoľko hodín predtým.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

V posudzovanej trestnej veci bolo pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, dôkazy prvostupňový súd vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. por. a takýmto postupom dospel k správny skutkový záverom.

Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy ohľadom obsahu ktorých v podrobnostiach odkazuje krajský súd na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, sa stal a že ho spáchal práve obžalovaný Q. B. a to aj napriek tomu, že jeho spáchanie poprel.

Napokon obžalovaný síce poprel, aby on poškodeného F. T. napadol, priznal však, že kritického dňa sa nachádzal spolu s priateľkou A. S. pred domom vo M. B. a po tom, čo jeho priateľka poškodenému pripálila cigaretu, on poškodenému povedal, že je dosť mladý, aby fajčil, načo naňho začal poškodený pokrikovať, čo si to dovoľuje, že on je domáci a začal sa približovať brat poškodeného a hrozilo, že dôjde ku konfliktu, on odišiel do domu priateľky, kedy brat poškodeného aj napadol otca jeho priateľky, za čo

bol právoplatne odsúdený. Toto konanie berie obžalovaný ako pomstu zo strany rodiny obžalovaného, lebo obžalovaný zavolať políciu, matka jeho priateľky videla, ako sa poškodený bil so svojim bratom, taktiež on v minulosti vyhodil z krčmy poškodeného, ktorý tam fajčil marihuanu, raz zavolať na brata poškodeného policajtov.

Zo spáchania skutku tak, ako ho súd prvého stupňa ustálil, je však v celom rozsahu usvedčovaný výpoveďou poškodeného F. T., ktorý tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred prvostupňovým súdom, konzistentne popísal okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutku, keď uviedol, že bol vonku s kamarátom Q. D., ktorému išiel pripáliť cigaretu k obžalovanému a jeho priateľke A. S., kde stála aj D. S., jej matka, priznal, že keď od nich odchádzal, povedal obžalovanému, že on je domáci, načo k nemu obžalovaný prišiel, udrel ho päťou do ľavého oka, potom mu vykrútil ruku, kedy on zacítil bolesť, potom odišiel poškodený domov a následne išli s mamou na ošetrovanie do nemocnice.

V súlade s touto výpoveďou poškodeného vyznieva aj výpoveď svedka Q. D., ktorý však uviedol, že videl ako si poškodený išiel pripáliť cigaretu, avšak potom sa otočil k chlapcom, ktorí boli na zastávke, keď však poškodený došiel od obžalovaného, držal sa za oko a povedal, že ho udrel obžalovaný ako aj že mu vykrútil ruku, načo išli za matkou poškodeného.

Svedkyňa V. T., matka poškodeného, samotný incident nevidela, avšak dozvedela sa o ňom bezprostredne po skutku od svedka Q. D. ako aj od poškodeného, kde potom odišla s poškodeným na ošetrovanie, nebola svedkom následného konfliktu na ulici.

Zhodne tak svedok F. T., brat poškodeného uviedol, že o skutku samotnom sa dozvedel od brata F., chcel si vec vyjasniť s obžalovaným Q. B., ktorý však po jeho príchode na ulici nebol, a vtedy došlo k incidentu medzi ním a F. S., otcom priateľky obžalovaného, za čo bol svedok aj právoplatne odsúdený.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa D. S., ktorá videla, ako si prišiel poškodený pripáliť od jej dcéry A. S. cigaretu, kedy bol poškodený F. T. podráždený, kričal na obžalovaného, že on je tu doma, že mu nebude nikto rozkazovať, nato poškodený odišiel do baru pre svojho brata F. T. a napadli jej manžela, poškodený sa však do tejto bitky nezapájal, len sledoval situáciu. Poprela však, aby predtým obžalovaný Q. B. napadol poškodeného F. T.. S následne zavolali kvôli napadnutiu jej manžela policajtov a keď sanitka jej manžela odviezla, išla aj matka poškodeného na ošetrovanie so synom F..

Okolnosti, ktoré predchádzali skutku samotnému potvrdila zhodne aj svedkyňa A. S., ktorá uviedla, že ona pripálila poškodenému F. T. cigaretu a potvrdila aj to, že potom čo poškodený na obžalovaného pokrikoval, šiel obžalovaný za poškodeným na druhú stranu cesty, kde sa rozprávali, potom obžalovaný aj poškodený odišli domov, na ulicu potom vyšla rodina poškodeného a začala bitka, kde brat F. T. napadol jej otca a ujo F. T. bil jej uja D.. Poškodený F. T. sa do tohto konfliktu nezapájal.

V súlade s výpoveďou poškodeného sú aj závery znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvia chirurgie a traumatológie, z ktorého plynie, že poškodený utrpel dňa 31.12.2012 zlomeninu piatej záprstnej kosti pravej ruky, z lekárskeho hľadiska ide o ľahké poranenie, ktoré si vyžiadalo liečenie od 1.1. 2013 do 25.1.2013, poranenie mohlo vzniknúť tak, ako to uviedol vo svojej výpovedi poškodený, išlo pritom o čerstvú zlomeninu. Tomuto typu zlomeniny sa hovorí aj zlomenina väbového prútika, keď okostnica je zachovaná, neporušená a dochádza ku zlomenine vnútornej časti kosti.

Vychádzajúc z takto vykonaného dokazovania, nemal ani krajský súd dôvod poškodenému neveriť. Jeho tvrdenia, že obžalovaný mu vykrútil ruku potvrdili nepriamo aj svedkovia Ján D., bezprostredne po skutku vyhľadal poškodený lekárske ošetrovanie, vykonaným dokazovaním bola vyvrátená obhajoba obžalovaného v tom smere, že nikto zo svedkov a to vrátane svedkyne A. S., priateľky obžalovaného ako ani jej matka D. S. nepotvrdili, aby sa poškodený F. S. zapojil do bitky, ku ktorej následne došlo, kedy brat poškodeného F. S. napadol otca A. S., F. S., svedkyňa A. S. navyše potvrdila výpoveď poškodeného T. v tom, že obžalovaný za poškodeným prešiel na druhú stranu cesty a že medzi obžalovaným a poškodeným došlo k výmene názorov, pričom mechanizmus vzniku poranenia poškodeného potvrdili závery znaleckého dokazovania. Naopak výpoveď obžalovaného, ktorú v niektorých častiach vyvrátili

aj svedkyne A. S. a D. S. považoval krajský súd za účelovú vykonanú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Prvostupňový súd teda skutkový stav aj podľa názoru krajského súdu ustálil správne, krajský súd sa stotožnil aj so záverom prvostupňového súdu pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, pokiaľ kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, pretože obžalovaný úmyselne ublížil poškodenému za zdraví. Pochybil však súd prvého stupňa pokiaľ konanie obžalovaného kvalifikoval aj podľa § 156 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a teda že skutok bol spáchaný na chránenej osobe, ktorou sa rozumie dieťa. Poškodený v čase skutku dieťaťom, teda osobou mladšou ako 18 rokov bol, avšak, podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty je možné kvalifikovať konanie páchatel'a len vtedy, ak trestný čin bol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby (§ 139 ods. 2 Tr. zák.). V tomto prípade poškodený bezpochyby chránenou osobou je, tento trestný čin v súvislosti s jeho vekom však nebol. Obžalovaný poškodeného napadol z dôvodu, že tento mu oponoval, či vykrikoval. Preto krajský súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a právnu kvalifikáciu skutku v tomto smere upravil.

Keďže došlo k zmene právnej kvalifikácie, vychádzal krajský súd aj z inej trestnej sadzby, keď páchatel'ovi prečinu možno podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. uložiť trest odňatia slobody od šiestich mesiacov do dvoch rokov. Zohľadňujúc účel trestu vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne iných odradí od páchania trestných činov; pričom trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, s poukazom na zásady ukladania trestu vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona, teda pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy ako aj na okolnosti prípadu, mal krajský súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a postačí aj trest kratšieho trvania. Správne prvostupňový súd zistil u obžalovaného príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, kedy vychádzajúc z odpisu registra trestov má obžalovaný v tomto odpise tri záznamy, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T 81/2009 zo dňa 15.3.2012 bol obžalovaný uznávaný vinným pre prečin podľa § 251 ods. 1 Tr. zák., pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu a to vzhľadom na trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 125/2007 zo dňa 27.5.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5To 63/2008 zo dňa 29.10.2009, ktorým bol obžalovanému za prečin podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, ktorý trest obžalovaný vykonal dňa 8.6.2010.

Vzhľadom na to, že u obžalovaného prevládali príťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi okolnosťami (ktoré ani krajský súd nezistil), bolo nevyhnutné zákonom stanovenú trestnú sadzbu upraviť postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, teda zvýšiť jej dolnú hranicu o jednu tretinu na úroveň dvanástich mesiacov. Keďže odvolanie nepodal prokurátor v neprospech obžalovaného, nebolo možné obžalovanému uložiť trest prísnejší, než uložil súd prvého stupňa, s poukazom aj na okolnosti prípadu, kedy ku vzniku konfliktu čiastočne prispel aj poškodený, považoval krajský súd trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorého výkon mu bol odložený na 24 mesiacov za primeraný a potrebný na ochranu spoločnosti.

Poškodení F. T., ako aj Union zdravotná poisťovňa si uplatnili riadne a včas nárok na náhradu škody, poškodený T. vo výške bolestného tak, ako toto bolo vyčíslené znalcom v podanom znaleckom posudku, poisťovňa z titulu nákladov na ošetrovanie poškodeného, a preto krajský súd zhodne so súdom prvého stupňa zaviazal obžalovaného k náhrade spôsobenej škody.

Vzhľadom na vyššie uvedené, bolo teda potrebné napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. v celom rozsahu zrušiť a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. zmeniť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný